

Wodaabé-ledere under det første møde vedr. dannelse af brøndens styregruppe
(foto: Isabelle Grignon)

Sameksistens i Kaoumaram

- af Isabelle Grignon, tovholder på projektet og bestyrelsesmedlem i GtU.

Projektet Sameksistens i Kaoumaram nærmer sig sin afslutning. Der er endnu et højt aktivitetsniveau.

Fællesforvaltningen

Siden sidst er rammen for fællesforvaltningen af ressourcerne blevet skabt – både den store ramme, som samler alle fulbé- og wodaabé-brugere af ressourcerne i og omkring Kaoumaram og de lokale komiteer, som samler folk fra mere begrænsede områder.

Processen med at oprette denne ramme gik ikke helt af sig selv, men kostede en del diskussioner og møder. Den primære målgruppe, wodaabeerne, var meget imod et sådant fællesskab og skulle

have forklaret mange gange, hvad det skulle gøre godt for. Fulbeerne forlangte, at der skulle være konkrete forslag, som gavnede dem.

”Ved det første møde så det sort ud,” fortæller projektets tovholder Adam Boukary Bako kaldet Lamine. ”Vi forstod, at det var et yderst følsom ærinde, vi var ude i, og at vi skulle træde meget varsomt. Vi var nødt til at finde en vej ind til de mennesker, finde en måde at få dem i tale på, der gjorde ideen om at gå sammen om en fællesforvaltning acceptabel eller ligefrem interessant.”

Indgangen til det foreslåede fællesskab blev den mest nærliggende anledning: fødevareknapheden og de høje markedspriser. Nu hvor kornlagerne svinder ind og markedspriserne skyder i vejret, ønsker alle ude på steppen at de havde egen kornbank. En kornbank er et fødevaredepot, som ejes og forvaltes af lokalsamfundet.

Kornet bliver købt umiddelbart efter høsten, når prisen er lavest, og det bliver solgt til favorabel pris, når markedspriserne stiger. I&A tilbød at fremskaffe to kornbanker, så projektets målgrupper kunne diskutere, hvor kornbankerne skulle stå og hvordan de skulle styres.

Permanent fulbé-lejr. Kvinden er ved at kærne smør
(foto: Isabelle Grignon)

”Vi vil starte med noget konkret, og se hvordan de vil reagere”, forklarer Lamine. ”Bagefter sagde vi til dem: Det, vi er ved at gøre nu, er at vise jer hvordan vi vil arbejde sammen med jer. Vi vil lære jer at slutte jer sammen for at opnå de ting og den hjælp, I alle har brug for. Hvis ikke I går sammen, vil I aldrig opnå at blive taget i betragtning, hverken af staten eller donorerne.”

En kornbank er i bund og grund en sum penge, der gør det muligt at købe korn, når prisen er lavest. Der figurerer ingen kornbank i det igangværende projekt, men heldigvis rådede I&A over nogle penge til kornbanker fra et andet projekt¹. Det er nogle af disse penge, man vil overføre til det aktuelle projektområde.

”Formålet med det handler ikke så meget om fødevarer sikkerhed, men om at sætte fulbeer og wodaabeer sammen til at styre kornbankerne, så de lærer at samarbejde. Kun på denne måde, kan man komme videre,” mener Lamine. To lokaliteter er blevet valgt: Bara og Kaoumaram.

Kommunikation

I det blufærdige og fattige Niger, er der ingen tradition for at gå sammen og åbent diskutere sine problemer, eller blot erkende dem. Tværtimod, kampen om ressourcerne og om egen overlevelse betyder oftest, at det er alles kamp mod alle. Det påvirker de kommunikationsformer, man benytter sig af.

Lamine fortæller:

”Selv imellem sig har de (fulbeer) problemer med kommunikation, det erkender de selv. Og når der er problemer, forskanser de sig, og giver de andre skylden.”

”Vi forklarede dem at, problemerne ikke kan løses ved at forfordele de få på bekostning af de andre. I skal stå sammen og sammen finde ud af hvordan I vil hjælpes, sagde vi til dem.”

Fulbé-landsby. Kvinden er ved at kærne smør
(foto: Isabelle Grignon)

Lamine ser alligevel lyst på det fremtidige fællesskab, på trods af vanskelighederne:

”Med den nye dynamik, finder de efterhånden selv ud af at kommunikere på en anden måde. De har også tiltro til, at I&A også i fremtiden vil hjælpe dem med at skaffe udviklingshjælp.”

¹ Penge til kornbankerne blev skaffet fra den nigeriske regering. Statsministerens kabinet forvalter udviklingsmidler, som nationale NGOere kan søge til mindre udviklingsprojekter.

Brønden

Wodaabé-brønden er fortsat vandførende og vandet er af god kvalitet. I løbet af maj vil der blive opført et beskyttelseshegn omkring brønden for at forhindre dyrene i at komme helt tæt på denne. Det skal aflaste brøndens nære omgivelser for tryk og nedsætte sliddet på den overjordiske struktur, som foranstaltninger for at forlænge brøndens levetid. Hegnet skal også nedsætte nitratbelastningen omkring brønden og herved mindske risikoen for forurening af vandet.

Fremtidsudsigter

Projektet slutter den 30. juni. En selvevaluering vil finde sted i begyndelsen af august, med deltagelse af to medlemmer af GtU.

Inden for GtU er vi begyndt at gøre os nogle tanker om et fremtidigt samarbejde med I&A. Dels har vi lyst til at støtte udviklingen af en bæredygtig dialogturisme i det østlige Niger, et initiativ nogle af os har været involveret i uden finansiering igennem nogle år.

Dels kan vi se, at en anden fase af Sameksistens i Kaoumaram trænger sig på og giver god mening. Skulle vi så ikke have et egnsudviklingsprojekt i det østlige Niger, der tager begge aspekter i betragtning? Et sådant projekt ville nyde godt af de erfaringer, GtU allerede har fra egnsudviklingsprojektet i Amatal!

Slut dig til projektgruppen, hvis du har lyst til at være med i fremtiden. GtU tager gerne imod nye aktive medlemmer.